

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη



ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Τάκης Θεοδωρόπουλος

Αντίσταση στη χούντα του Κούλη

Οι παλαιότεροι θυμούνται ασφαλώς το επεισόδιο εκείνο από την πρωική αντίσταση κατά της χούντας των Συνταγματαρχών που έχει μείνει ανεξίτηλο στα κατάστιχα της ιστορικής μνήμης. Για μένα πάντως υπήρξε καταλυτικό. Εππρέασε όσο τίποτε άλλο την αταλάντευτη πίστη μου στη δύναμη της ελευθεροτυπίας. Αναφέρομαι στην υπόθεση εκείνου του δημοσιογράφου ο οποίος δημοσίευσε τα ονόματα 33 προσώπων, πολιτικών ως επί το πλείστον, που τους παρακολουθούσαν οι υπηρεσίες του καθεστώτος. Η υποτιθέμενη δικαιοσύνη του συγγενικού εκείνου καθεστώτος κάλεσε αμέσως τον δημοσιογράφο να παρουσιασθεί στην εισαγγελία. Εκείνος αρνήθηκε ηρωικά. Άλλοι λένε πως είπε ένα σκέτο «Οχι», άλλοι πως είπε κάτι στα γαλλικά, δυσνόητο, εξαιτίας της ιδιωματικής προφοράς του. Για να αναδείξει δε με μεγαλύτερη ευκρίνεια τον διωγμό της ελευθεροτυπίας απαίτησε να συναντηθεί με τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Προσήλθε στο γραφείο του με τον δικηγόρο του, είπαν δυο-τρεις κουβέντες και όταν ο δικαστικός λειτουργός του ζήτησε στοιχεία για τα όσα καταγγέλλει εκείνος είπε ότι θα τα παρουσιάσει όταν ο ίδιος κρίνει. Κανείς δεν ξέρει τι απέγινε ο ηρωικός εκείνος δημοσιογράφος. Έχει ξεχαστεί ακόμη και το όνομά του, αφού τέτοιοι είμαστε. Και είναι η αλήθεια ότι δεν περίμενα πως θα ξαναζήσω τέτοιες φρικιαστικές στιγμές διωγμού της ελευθερης έκφρασης από τη νέα χούντα. Είπαμε χούντα του Κούλη έχουμε, αλλά αυτό πια πάει πολύ.

Δεν ξέρω πού θα καταλήξει αυτή η ιστορία. Αν θα αποδειχθεί η σοβαρότητά της ή απλώς θα καταχωρηθεί στα ευράπελα της ελληνικής ζωής. Δεν ξέρω αν οι καταγγέλλοντες θα προσκομίσουν στη δικαιοσύνη στοιχεία ή θα αρκестούν στη δυσσομία που έσπειραν

αδιαφορώντας αν με το πρώτο αεράκι θα εξαφανισθεί. Προς το παρόν εκείνο που μένει να σχολιάσω είναι ότι αυτοί οι ίδιοι που συμπεριφέρονται κατ' αυτόν τον τρόπο, δημοσιεύουν χωρίς στοιχεία υποτιθέμενα σκάνδαλα και απαντούν στην κλήση του εισαγγελέα σαν να είναι ο διαχειριστής της πολυκατοικίας που τους ζητάει τα κοινόχρηστα, είναι αυτοί οι ίδιοι που καταγγέλλουν τη χώρα μας για έλλειμμα στην ελευθερία του Τύπου. Το ζήτημα θα ήταν γελοίο αν δεν ήταν θλιβερό. Αν δεν απελευθέρωνε με τον χειρότερο δυνατό τρόπο το δι-

καίωμα στην ασυδοσία του δημόσιου λόγου. Η ελευθεροτυπία στην Ελλάδα του 2022 δεν απειλείται από καμιά θεσμική λογοκρισία. Απειλείται από τη λογοκρισία που επιβάλλει η ασυδοσία. Τα υπόλοιπα ελπίζω να μην τα ζήσουμε. Με τόση κόπωση σωρευμένη η ελληνική κοινωνία δεν θα αντέξει τον ανταρτοπόλεμο κατά του εκλογικού αποτελέσματος που ήδη φαίνεται να απεργάζονται οι πτηνόμενοι. Ίσως ο κ. Μητσοτάκης θα έπρεπε να σκεφτεί να επισπεύσει τις εκλογές για να πουχάσουν κι αυτοί κι εμείς.

ΣΚΙΤΣΟ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΠΕΤΡΟΥΛΑΚΗ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ



Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ Τάσος Παππάς

Ντροπή, αίσχος, δειλία

Αδιανόητο. Φρικώδες. Απαράδεκτο. Τοξικό. Εμπαθές. Προσβλητικό. Συκοφαντικό. Αυτές και πολλές άλλες λέξεις με την ίδια αρνητική φόρτιση χρησιμοποιούν οι συνεργάτες του πρωθυπουργού χαρακτηρίζοντας τις ενέργειες όσων τον εγκαλούν είτε για συγκάλυψη είτε για ουσιαστική εμπλοκή στο σκάνδαλο των υποκλοπών.

Ο Κυριάκος Μητσοτάκης στη συνέντευξη που παραχώρησε στον Νίκο Χατζηνικολάου απαντώντας στις κατηγορίες που δέχεται από την αντιπολίτευση, από μέσα ενημέρωσης, ακόμη και φιλικά μέχρι τώρα σ' αυτόν, ότι οργάνωσε το σχέδιο των υποκλοπών που είχε στόχο και τους πολιτικούς αντιπάλους του και ορισμένους υπουργούς του και κάμποσους δημοσιογράφους, δεν έκρυψε την οργή του: «Είναι ντροπή και αίσχος να εννοεί κάποιος ότι ο πρωθυπουργός παρακολουθούσε τους υπουργούς του».

Πράγματι, είναι ντροπή και αίσχος, ενδεχομένως και ποινικό αδίκημα, ένας πρωθυπουργός να παρακολουθεί τους υφισταμένους του. Δεν συμπεριφέρονται έτσι οι σοβαροί πρωθυπουργοί. Αν δεν εμπιστεύονται τους υπουργούς που έχουν διορίσει, τους αντικαθιστούν. Αν υποψιάζονται ότι παίζουν βρόμικο παιχνίδι και παραβιάζουν τις αρχές του κόμματος, τους παραπέμπουν στα πειθαρχικά όργανα.

Είναι όμως επίσης ντροπή, αίσχος και δειλία ένας πρωθυπουργός να επιχειρεί να φορτώσει τα λάθη του στις πλάτες άλλων και να πιστεύει ότι εκπαραθυρώνοντας δύο στενούς συνεργάτες του θα λήξει το θέμα. Είναι ντροπή και αίσχος να κάνει τα πάντα για να μην πέσει άπλετο φως σε μια σκοτεινή υπόθεση που πλήττει τη δημοκρατία. Είναι ντροπή, αίσχος και δειλία να κρύβεται πίσω από γελοία επιχειρήματα (απόρρητο για εθνικούς λόγους) και να κατασκευάζει αποδιοπομπαίους τράγους. Είναι ντροπή και αίσχος να διαδίδει ότι ο επικεφαλής του ΣΥΡΙΖΑ λειτουργεί ως εσωτερικός εχθρός και ρίχνει νερό στον μύλο των εξωτερικών εχθρών της πατρίδας (Πούτιν και Ερντογάν φωτογραφίζει) που συνωμοτούν για να ρίξουν την κυβέρνησή του και να αποσταθεροποιήσουν τη χώρα. Ντροπή και αίσχος είναι επίσης να υποδύεται ένας πρωθυπουργός τον τιμητή, ξεχνώντας πολύ βολικά τι έχει κάνει ο ίδιος και την εποχή που ήταν αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης (άρα πρωθυπουργός εν αναμονή) και κατά τη διάρκεια της θητείας του σε ουκ ολίγες περιπτώσεις. Να του θυμίσουμε δύο εξ αυτών, για τις οποίες πρέπει να ντρέπεται. Κατηγόρησε τον Αλέξη Τοίπρα ότι πούλησε τη Μακεδονία για να πάρει τις συντάξεις. Το είπε μια, το είπε δυο, το είπαν και συνεργάτες του. Αποδείξεις δεν έφερε, στοιχεία δεν προσκόμισε, δηλαδή δεν

έκανε αυτό που ζητάει σήμερα από τους κατηγορούς του, συγγνώμη δεν ζήτησε. Και διά της παραλείψεως επέτρεψε τα χειρότερα. Δεν επανέφερε στην τάξη στελέχη της παράταξής του (σε υπουργικές θέσεις τώρα) που δήλωναν ότι ο Τοίπρας κι ο Κοτζιάς όταν έρθει η Ν.Δ. στα πράγματα θα οδηγηθούν στο Ειδικό Δικαστήριο για την προδοτική, όπως έλεγαν, Συμφωνία των Πρεσπών. Μια συμφωνία που δεν προσπάθησε να την αλλάξει (το είχε υποσχεθεί δημοσίως) και την οποία εφαρμόζει με συνέπεια. Συνεπής οπορτουνιστής. Ο πρωθυπουργός, που συχνά-πυκνά επιτίθεται ότι επί των ημερών του το κράτος δικαίου λειτουργεί άψογα (ασχέτως αν προκαλεί χάχανα στα πέρατα της επικράτειας), δεν έχει διατάξει να παραβιάσει με ωμό τρόπο το τεκμήριο της αθωότητας. Από το βήμα της Βουλής αποκάλυψε συμμορίες τους δημοσιογράφους Κώστα Βαξεβάνη και Γιάννα Παπαδάκου, ενώ είχαν παραπεμφθεί στη Δικαιοσύνη, και προεξόφλησε την καταδίκη τους. Μόνο την ποινή δεν μας ανακοίνωσε, προφανώς γιατί σέβεται την ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης. Να κάνει κι αυτή κάτι. Να μην τα θέλει όλα στο πιάτο. Όταν όμως το δικαστικό συμβούλιο τους απαλλάξε πανηγυρικά, αντί να ανακαλέσει δημοσίως για τις αθλιότητες που είχε ξεστομίσει, έκανε την πάπια. Ντροπή. Αίσχος. Δειλία.